

Stanowisko KK

nr 2/16

w 60. rocznicę Powstania Poznańskiego Czerwca '56

28 czerwca 1956 roku na ulice Poznania wyszedł 100-tysięczny tłum. Do robotników Cegielskiego, ZNTK, MPK przyłączali się pracownicy innych zakładów oraz mieszkańcy miasta. Żądali wolności, chleba i sprawiedliwości oraz poszanowania prawa do publicznego wyrażania przekonań religijnych.

Władza skierowała przeciw nim karabiny i czołgi. Miasto zostało spacyfikowane. Uczestników powstania poddano surowym represjom. Byli aresztowani, skazywani w haniebnym wyrokach, przez długie lata szykanowani przez służbę bezpieczeństwa, pozbawiani pracy, wyrzucani z uczelni.

Krwawo stłumione powstanie i ofiara najwyższa - ofiara życia, którą na ołtarzu niepodległej Rzeczypospolitej złożyli pomordowani z rozkazu totalitarnego reżimu, nie poszła na marne. Przyniosła zwycięstwo moralne, które odbiło się szerokim echem w Polsce i poza granicami naszego kraju. Przelana na ulicach Poznania krew była zasiewem wolności.

Z tego pierwszego zrywu wzięły początek następne: Wybrzeże - 1970, Radom - 1976 i wreszcie robotnicy Lublina, Gdańska, Szczecina, Jastrzębia, a za nimi cała Polska powiedzieli - dość bezprawia. Chcemy Wolności! Poznański Czerwiec 1956 r. był początkiem narodzin „Solidarności”.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” składa hołd bohaterskim robotnikom Poznania, którzy jako pierwsi w powojennej Polsce wystąpili przeciwko komunistycznej władzy. Ich odwaga i patriotyzm zaowocował po latach upadkiem systemu komunistycznego i niepodległością Narodu.

Radom, 23 czerwca 2016 r.

Komisja Krajowa
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek